ספורט

מהר, גבוה ורחוק
עוד שבועיים מתח

שניים כבר נשרו ושלושה בחדשות

צדוק מלכה, צעיר מוצק ונמוך־קומה, היה גיבורה של מכבי חיפה, כאשר בדקה ה־80 למישחק־החוץ נגד מכבי יבנה הבקיע את שער־הנצחון העשוי להיות גורם חשוב בזכיה השניה הרצופה של מכבי חיפה באליפות המדינה.

אם כי נצחונה של ביתר ירושלים, 0:4, על הכוח עזר לאורי מלמיליאן ולחבריו להיצמד לחיפאים ולשמור בכך על המתח עד לסיום הליגה בעוד שבועיים.

ובקצה השני של הטבלה לא הצליחה הפועל באר־שבע, הזוכה האחרונה בצמד אליפויות רצופות (1975, 1976), לנצח את מכבי יפו (1:1) והיא תיפרד, כנראה, מהליגה הלאומית בעקבות הפועל לוד והכוח רמת־גן שכבר נשרו.

מקום מכובד. רמת־השרון לא הצליחה אמנם בכדורגל (ראה מסגרת), אבל לפחות נבחרת הכדורסל של התיכון מרמת־השרון עשתה חייל באליפות־העולם לתיכוניסטים, כאשר היא הגיעה בארהוס הדנית למקום השלישי המכובד כשהיא נוחלת הפסד בודד מול המנצחת מארצות־הברית.

וגם כדורסלני מכבי תל־אביב בחדשות: הארוויי לאסוף ולו סילבר לא ישחקו בשורות הנבחרת הלאומית באליפות אירופה. לאסוף ספג עונש של חמשה משחקי־הרחקה בגלל פרישתו ואילו סילבר, ששוחרר על־ידי המאמן צבי שרף בגלל מחלוקת ממושכת בנושא דומה, עשוי אף הוא לעמוד בפני ועדת־המשמעת.

וכמובן, חברם לקבוצה, אולסי פרי, שנדון השבוע על־ידי בית־המשפט לשלושה חודשי מאסר על־תנאי ולקנס של 600 אלף שקל בעוון שימוש והחזקת סמים מסוכנים.

כדורגל
בלי נחת בשבת

הם עלו למירון וקצרו חרבון

רבבות מאמינים פקדו בסוף השבוע שעבר את קברו של שמעון בר־יוחאי לחגיגה המסורתית בהר מירון. בין העולים לרגל היו שני כדורגלנים בכירים, שלום אביטן מהפועל באר־שבע ואלי כהן מהפועל תל־אביב.

אביטן הוא כוכב ההתקפה של הפועל באר־שבע ואחד השחקנים הססגוניים בליגה הלאומית, כהן הוא שחקן שהורחק, השנה, פעמיים במהלך העונה.

כדורסלן לאסוף
אחרי העונש. אין אירופה

אך למרות העלייה לרגל לא שבעו השניים השבת נחת. הפועל באר־שבע של אביטן לא ניצחה את מכבי יפו ותינשור, ככל הנראה, לליגה הארצית ואילו הפועל תל־אביב של כהן נוצחה 3:0 בחיפה נגד הפועל וכהן חזר הפעם מהצפון כשהוא מאוד מצוברח.

יאיר עמיקם

ספורטאי השבוע

טורק: 3 בדרך ללאומית

השבוע האחרון עבר על ריפעת טורק כסיוט ארוך. ההפסד, שבוע קודם לכן, נגד הפועל ראשון־לציון, דירדר את קבוצתו, הפועל ירושלים, למקום הרביעי, ממנו לא עולים לליגה הלאומית. ומה עוד שמירב־חיצי הביקורת הנוקבת הופנו לטורק, השחקן הבכיר ובעל המוניטין הרב מבין שחקני הפועל ירושלים. ירושלמים כבר החלו מספידים את סיכוייה של הפועל לעשות את מה שניבאו לה רק לפני כמה חודשים — לעלות לליגה הלאומית.

כאשר בא טורק להפועל ירושלים מהפועל תל־אביב, במחזור ה־14, היו הירושלמים בשולי הצמרת. מייד עם הצטרפותו של טורק ניצחה הקבוצה בשישה מישחקים ברציפות והעפילה עד לראש הטבלה, כשפער בן תשע נקודות נפתח בינה לבין הקבוצה שצעדה במקום הרביעי. אך לאחר מכן חלה הידרדרות הדרגתית ביכולתם של טורק וחבריו. הפסדים בבית ובחוץ ואי־יכולת לעצור את הגלישה במידרון הביאו את הקבוצה עד למקום הרביעי.

בא ראשון, הולך אחרון

השבת חלה תפנית, הפעם כלפי מעלה. ירושלים ניצחה 0:6 והעפילה שוב למקום השלישי, שממנו כן עולים לליגה הלאומית. ושלושה משששת השערים הבקיע ריפעת טורק. היתה זאת תשובה מוחצת לאלה שקינטרו את טורק. אך הוא לא מתרגש: „הביאו אותי לשחק כדורגל, ואת זה אני עדיין יודע. יש לי חלק בהצלחות ויש לי חלק בכישלונות. נכון, היו לי מישחקים חלשים. אבל אין שחקן בעולם המשחק לאורך הליגה כולה ברמה אחידה. לאחרונה גם טענו שאינני מספיק מנהיג.

„כשבאתי לירושלים, כל מילה שהוצאתי מהפה היתה קודש־קודשים. יש שחקנים הנחשבים למנהיגים כשהם מאיימים, סוטרים ומכים את חבריהם. אני מתייחס לכל שחקן בירושלים בדיוק כמו בתחילת הדרך שלי בקבוצה. אני יכול לכוון שחקן, ללמד, אבל אם הוא משחק הפוך — זו לא בעיה שלי.

„אחרי הניצחונות הרצופים שלנו גילו כמה שחקנים ביטחון מופרז. הם חשבו שהכל נגמר ואנחנו כבר בליגה הלאומית. ואז הם לא ביצעו את משימתם על המיגרש, עשו דברים שלא צריכים לעשות.

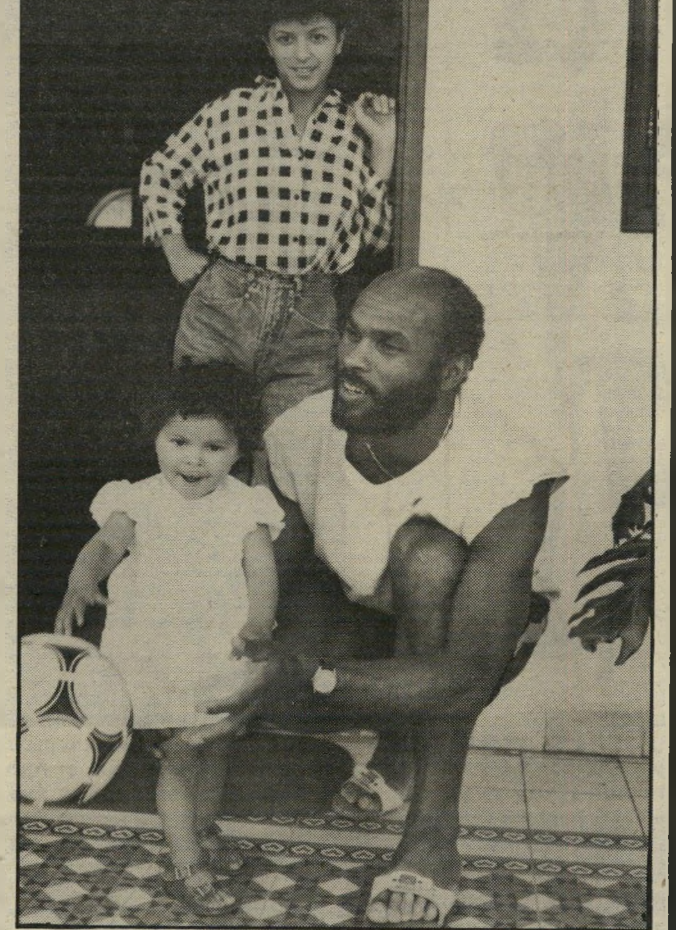
טורק עם אשתו ואפה ובתם נטלי
עכשיו מותר לחייך

„כתבו עליי שאני כמו פקיד בהסתדרות שבא לעבודה בבוקר והולך בארבע אחר־הצהריים. אינני רוצה לדעת מי אמר את זה. לדעתי, זו קינאה של מישהו. אינני מחסיר שום אימון. אני בא ראשון והולך אחרון ואיכפת לי על הפועל ירושלים כמו לכל אחד שנולד בקבוצה."

ל„התאבד" על המיגרש

אין ספק שהשבוע יכול טורק לחייך. לראשונה בקאריירה הארוכה שלו הוא הבקיע שלושה שערים במישחק אחד. אבל הוא יודע שצוחק מי שצוחק אחרון. ואת זה הוא רוצה לעשות בעוד שבועיים, כשקבוצתו תהיה בליגה הלאומית.

כדורגלן טורק נגד רמת־השרון
לא פקיד בהסתדרות

„אני משחק כדורגל כמו באירופה, כמו שהשוודים או האירים משחקים!"

בינתיים היריבה הצמודה של ירושלים היא הפועל רמת־השרון. עם אותו מיספר נקודות (50) — אך לירושלים הפרש־שערים עדיף — המקנה לה את המקום השלישי. עד לסיום נותרו שני מישחקים, כאשר במישחק הנעילה יתמודדו שתי היריבות בבירה.

על האפשרות שקבוצתו לא תעפיל לליגה הלאומית אומר טורק: „אוי ואבוי, חס וחלילה. ברור שאני ארגיש שזה כישלון. אולי הכישלון הגדול שלי בכדורגל. עליה לליגה הלאומית תהיה עבורי קבלה. קבלה לכך שהירידה שלי לליגה הארצית היתה צעד נכון."

ולמרות שלא כל־כך נעים לטורק בשבועיים האחרונים בירושלים, אין הוא מצטער שעזב את הפועל תל־אביב. אין לו טינה לאף אחד והוא עוקב אחר קבוצת־נעוריו ומאחל לה הצלחה.

אך הביקורת על יכולתו שלו, בעת האחרונה, לא פסחה גם על מישחקי הנבחרת, עימה הוא נמנה מזה כמה שנים. יש הטוענים שהוא מחפה על יכולתו החלשה במישחק נוקשה וחריף. אומר על כך טורק: „מאז שיוסל'ה מרימוביץ מאמן הנבחרת, עשיתי את העבודה שלי כמו שצריך, וכל עוד אני שייך לנבחרת ,אתאבד' על המיגרש. במישחקים האחרונים לא שיחקנו טוב, אז יש ביקורת. אני מקבל אותה. אבל אני יודע שאם לא אהיה מספיק טוב, המאמן ינפה אותי. מי שטוען שאני משחק בנוקשות, לא יודע על מה הוא מדבר. אני משחק כדורגל כמו באירופה. כמו שהשוודים או האירים משחקים. יוסל'ה מבקש זאת. הוא יודע, וגם אני יודע, שנגד האוסטרלים במוקדמות הגביע העולמי לא נלקק דבש. שיחקתי כמה פעמים נגדם, ואני יכול לומר בוודאות שאין כדורגל יותר נוקשה משלהם, ואם לא נשחק כמו גברים — נמצא עצמנו מהר מאוד ביציע."

גם דייג מדופלם

ריפעת טורק, ערבי יליד יפו, הוא דמות ססגונית בנבחרת, בעיקר בעיני אמצעי־התיקשורת ברחבי־העולם. הוא משחק בנבחרת מ־1976, כאשר זו שיחקה באולימפיאדת מונטריאול. ואם כי משחק לצידו ערבי נוסף, זאהי ארמלי, כמעט תמיד הוא המרואיין על־ידי כתבי הטלוויזיה והעיתונות, השואלים אותו על ההרגשה של ערבי המשחק בין יהודים, על דעתו על מדינה פלסטינית, על היחסים בין יהודים וערבים. טורק מתחמק משאלות פוליטיות. אין הוא מעוניין להתעסק בהן, למרות שבבחירות הלפני־אחרונות הצביע מערך ונתן פומבי לכך ואף היה פעיל מאוד במערכת הבחירות.

היום הוא שייך לאירגון לא־פוליטי, ניצני שלום, המבקש להראות שיהודים וערבים יכולים לחיות ביחד בדו־קיום ובשלום. אל ניצני שלום הגיע עם חברו, נמרוד דרייפוס, ששיחק איתו בתל־אביב ושהוא היום מאמן־הכושר של הקבוצה ובעל מכון־כושר אכסקלוסיבי במלון הילטון. השניים הם יושבי־ראש של כבוד, שתפקידם לייעץ ולגייס פעילים שיעבדו למען מטרת קירוב הלבבות. במגמה זאת התקיים לפני שבוע מישחק כדורגל בתמרה הגלילית, שבו נכחו יהודים רבים. טורק לא זוכר אווירה טובה ומרגשת כזו שהיתה שם, לדבריו, מאז שהוא משחק כדורגל.

טורק בן ה־30, נשוי מזה שלוש שנים לוואפה, אם בתו נטלי, בת השנה וחצי, והם מתכוונים לעבור לגור בירושלים, מה שיקל עליו בשנתיים הקרובות, בהן ישחק בהפועל ירושלים.

האם הוא עוזב את יפו לצמיתות? „לעזוב את יפו? בחיים לא אוותר על יפו! אולי כשיהיה בירושלים ים."

למי שאינו יודע: טורק הוא חובב־ים ולמעשה דייג מדופלם, שעסק בצעירותו בדיג לפרנסתו. היום הוא יורד לנמל־יפו כדי להירגע באמצעות הדיג ולאגור כוח לשני מחזורי־הנעילה, שיקבעו אם בשנה הבאה הוא ישחק נגד אורי מלמיליאן, בדרבי ירושלמי, שכל חובב כדורגל בבירה מתגעגע אליו.